

Arrest

nr. 319 238 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X.

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H.DOTREPPE
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 12 december 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2023 tot weigering van binnenkomst met teruggedrijving of terugleiding naar de grens (bijlage 25quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest tot schorsing nr. 298 751 van 14 december 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 28 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van de rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor verzoekster en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn.

Op 25 november 2023 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 november 2023 vroeg de Dienst Vreemdelingenzaken de overname aan Frankrijk omdat verzoekster in het bezit was van een geldig visum C voor Frankrijk.

Op 6 december 2023 gingen de Franse autoriteiten akkoord met de overname.

Op 7 december 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van binnenkomst met terughouding of terugleiding tot aan de grens (bijlage 25quater). Tegen voormelde beslissing diende verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Bij arrest nr. 298 751 van 14 december 2023 werd dit beroep bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Huidig beroep heeft betrekking op het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing tot weigering van binnenkomst met terughouding of terugleiding tot aan de grens (overdrachtsbesluit – 25quater) van 7 december 2023. Dit is thans de bestreden beslissing.

Op 4 januari 2024 werd verzoekster overgedragen aan Frankrijk.

Op 25 januari 2024 diende verzoekster een nieuw verzoek om internationale bescherming in in België. Op dezelfde dag vroeg de gemachtigde opnieuw de overname aan Frankrijk.

Op 5 april 2024 gaf Frankrijk opnieuw zijn akkoord met de overname.

Op 8 mei 2024 nam de gemachtigde opnieuw een overdrachtsbesluit (bijlage 26quater).

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad wijst erop dat het niet ter discussie staat dat het thans bestreden overdrachtsbesluit (bijlage 25 quater) reeds werd uitgevoerd en dat de gemachtigde dit binnen de vereiste termijn deed.

Vervolgens kwam verzoekster evenwel terug, diende een nieuw verzoek om internationale bescherming in en de gemachtigde nam op 8 mei 2024 opnieuw een overdrachtsbesluit, dit maal een bijlage 26quater. Deze beslissing werd ter kennis gebracht op 22 mei 2024 en blijkt niet aangevochten voor de Raad.

Het is niet betwist dat wat betreft het laatste overdrachtsbesluit de Franse autoriteiten op 5 april 2024 aangaven verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en het overnameverzoek van de gemachtigde inwilligden.

Artikel 29 van de Verordening 604/2013/EU (hierna: de Dublin III-verordening) luidt als volgt:

“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.”

Artikel 29, 2 van de Dublin III-verordening bepaalt verder:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Bijgevolg was de nieuwe termijn voor overdracht in principe verstreken op 6 oktober 2024, eveneens rekening houdende met het bepaalde in artikel 42 van de Dublin III-verordening.

Ter zitting bevestigt verweerder dat België ondertussen verantwoordelijk is.

De bestreden beslissing, die stelt dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming, werd reeds uitgevoerd. Maar zoals supra bleek, kwam verzoekster terug naar België, diende zij een nieuw verzoek om internationale bescherming in, kreeg zij een nieuw overdrachtsbesluit, maar vocht zij dat nieuw overdrachtsbesluit niet aan. Nu blijkt dat verzoekster het niet nodig achtte het nieuwe overdrachtsbesluit aan te vechten, gaat hierdoor reeds het belang bij het aanvechten van het thans bestreden oud overdrachtsbesluit teloor. Hoe dan ook blijkt dat ondertussen verweerder ter zitting bevestigt dat België de verantwoordelijke lidstaat is om verzoekster haar meest recente verzoek om internationale bescherming te behandelen. Hij stelt ter zitting dat er geen actueel belang meer is en de raadsvrouw van verzoekster gedraagt zich dienaangaande naar de wijsheid. Door het zich gedragen naar de wijsheid is het actueel belang niet aangetoond (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Er blijkt derhalve niet dat verzoekster nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------	---

M. DENYS,	griffier.
-----------	-----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

A. MAES